

§ 12.

Kary podlegają przepisom art. 62 — 67 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda (magistrat, wydział powiatowy).

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez (magistrat, wydział powiatowy) w sposób w danej miejscowości przyjęty.

391.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 kwietnia 1924 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) i w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1924 r. w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w ustępie 4 § 1 rozporządzenia z dnia 6 lutego 1924 roku (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) zaświadczenie, stwierdzające pobranie z Państwowego Magazynu wyrobów tytoniowych kontyngentu rządowych wyrobów tytoniowych przez rejonowych hurtowników wydawać będą na ich żądanie, w zastępstwie państwowych magazynów ew. także najbliższe organa kontroli skarbowej. Obowiązkiem tych organów będzie wydawać te zaświadczenia po sprawdzeniu księgi poborowej hurtownika w podobny sposób jak państwowe magazyny. O każdorazowym wydaniu hurtownikowi zaświadczenia zawiadamiać będzie odnośny organ kontroli skarbowej państwowy magazyn wyrobów tytoniowych, do którego dany hurtownik jest przydzielony. Kontrolę zaświadczeń, wydawanych hurtownikom przez organa kontroli skarbowej, przeprowadzać będą urzędnicy państwowych magazynów wyrobów tytoniowych przy sposobności lustracji przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 2. W wypadkach przewidzianych w § 2 ust. 5 rozporządzenia z dn. 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) będą mogli detaliczni sprzedawcy z miejscowości położonych w województwach, wymienionych w § 1 tego rozporządzenia, zakupywać wyroby tytoniowe prywatnych fabryk nie tylko wprost w tych fabrykach, lecz także w którejkolwiek z warszawskich rejonowych hurtowni tytoniowych, względnie hurtowni rejonowych położonych w siedzibie odnośnej fabryki.

§ 3. Rejonowym hurtownikom na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego zezwala się na sprowadzenie cygar z prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych na całym obszarze Państwa i dalszą ich rozsprzedaż wedle norm dla sprzedaży wyrobów tytoniowych w województwie śląskim obowiązujących.

Do zamówień w fabrykach prywatnych dołączać winni hurtownicy zaświadczenia miejscowych kompetentnych urzędów akcyz i monopolów stwierdzające, że posiadają istotnie koncesje na rejonowe hurtownie.

Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, wysyłające cygara rejonowym hurtownikom na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego, dokumentować będą odnośne pozycje księgi magazynowej (rozchodowej), zamówieniem i powyższem zaświadczeniem.

§ 4. Postanowienia §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) w przedmiocie pobierania kontyngentu rządowych wyrobów tytoniowych nie dotyczą fabrycznych sklepów tytoniowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

392.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 kwietnia 1924 roku

w sprawie zastosowania złotego do opłat stemplowych oraz podatku giełdowego — na całym obszarze Państwa z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

I. Opłaty stemplowe, przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1923 roku w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 256).

§ 1. Stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych, zawarte w taryfie, dołączonej do art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) jakoteż stawki opłat stemplowych, wymienione w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 tej ustawy, oraz w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 21 stycznia 1924 roku (Dz. U. R. P. № 8, poz. 82), a ostatnio ustalone rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194) oraz rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 3 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 231) przelicza się na złote w sposób następujący:

- Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.
- Opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2 ustępie pierwszym ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), względnie w § 1 ustępie pierwszym rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 299), zmienia się z kwoty 3.800.000 mk., na : 2 zł.; opłatę zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2 ustępie drugim po-

wołanej ustawy względnie w § 1 ustępie drugim powołanego rozporządzenia, zmienia się z kwoty 1.280.000 mk., na: 70 gr.

- c) Opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych, wymienione w art. 5 i 6 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), względnie w §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 300) oraz grzywny, wymienione w § 10 powołanego rozporządzenia, zmienia się w sposób następujący:

1) opłaty od kolejowych listów przewozowych: co do przesyłek całowagonowych z kwoty 2.560.000 mk., na: 1 zł. 40 gr.; co do przesyłek półwagonowych z kwoty 1.280.000 mk., na: 70 gr.; co do przesyłek pojedynczych z kwoty 130.000 mk. na: 10 gr.;

2) opłaty od kolejowych kwitów bagażowych z kwoty 130.000 mk. na: 10 gr.;

3) opłaty od dokumentów przewozowych poza przewozem kolejowym:

od listu przewozowego z kwoty 250.000 mk. na: 10 gr.;

od kwitu bagażowego z kwoty 130.000 mk. na: 10 gr.;

4) najwyższy wymiar grzywien z kwoty 382.000.000 mk. na: 210 zł.

d) Opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, wymienioną w art. 3 ustawy powołanej wyżej pod lit. b), zmienia się z kwoty 770.000 mk. na: 40 gr.

e) Stałe opłaty stemplowe, wymienione w art. 8 ustawy powołanej wyżej pod lit. b), zmienia się z kwoty 380.000 mk. na: 20 gr.

f) Wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, wymieniony w art. 9 ustawy powołanej wyżej pod lit. b), zmienia się z kwoty 382.000.000 mk. na: 210 zł.

g) Opłatę za pokwitowanie z przyjęcia podania, wymienioną w § 13 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dn. 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298), zmienia się z kwoty 380.000 mk. na: 20 gr.

h) Kwotę 60.000 mk., do której opłatę od podań należy uiszczać znaczkami stemplowymi (§ 11 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298), zmienia się na: 10 zł.

II. Opłaty stemplowe od rachunków i od poświadczeń odbioru.

§ 2. Kwoty, wymienione w ustawie z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych i innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 676) zmienia się na złote w sposób następujący:

- a) Stawkę opłaty stemplowej od rachunków przewidzianą w art. 1 zmienia się na: 10 groszy od każdego nawet niepełnych 50 zł.;

b) Opłatę stemplową od duplikatu lub odpisu rachunku, przewidzianą w art. 4, wymienioną również w §§ 2 i 5 ustępie 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 107, poz. 785), a ustaloną ostatnio na 320.000 mk. rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194) zmienia się na: 20 gr.;

c) Kwotę 500 mk., wymienioną w art. 5 p. 1 i w art. 14 p. 2 powołanej ustawy, określającą najwyższą sumę rachunku i poświadczenia odbioru, wolnych od opłaty stemplowej, a ustaloną ostatnio, na 1.600.000 mk. powołanem rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r., zmienia się na: 1 zł.

d) Opłatę stemplową od poświadczeń odbioru, przewidzianą w art. 11 powołanej ustawy, zmienia się na: 10 gr. od każdego nawet niepełnych 20 zł.

e) Opłaty stemplowe od poświadczeń odbioru, przewidziane w art. 12 wynoszą:

przy sumie lub wartości do 50 zł. — 1 gr.
powyżej 50 zł. „ 500 „ — 10 „
„ 500 „ „ 1000 „ — 20 „

od każdego dalszego choćby tylko rozpoczętych 1000 zł. — o 20 groszy więcej.

f) Kwotę 5000 mk., wymienioną w art. 14 p. 14, ostatnio ustaloną na 16.000.000 mk. rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194), zmienia się na: 10 zł.

g) Ustępie pierwszy § 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 107, poz. 785) otrzymuje brzmienie następujące.

„Opłaty przypadające od jednego rachunku lub potwierdzenia odbioru w kwocie wyższej niż 50 zł., można uiszczyć także w gotówce przez wniesienie ich do kasy skarbowej”.

III. Opłaty stemplowe od czeków.

§ 3. Stawkę opłaty stemplowej od czeków w kwocie 5 mk., przewidzianą w art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z r. 1922, № 38, poz. 313) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 314), podwyższoną na 10.000 mk. w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8, poz. 81), ustala się na 5 gr.

IV. Podatek giełdowy.

§ 4. Kwoty pieniężne, zawarte w ustawie z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym (Dz. U. R. P. № 73, poz. 500) w brzmieniu ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. P. № 131, poz. 1062) przelicza się na złote w następujący sposób:

1) Podatek przewidziany w artykule 11 wynosi od każdego pełnych lub zaczętych 100 zł., które stanowią podstawę wymiaru:

a) o ile przedmiotem umowy są papiery, o stałym oprocentowaniu — po 10 gr.

b) co do akcji, udziałów w gwarectwach (kuk-sów) i innych papierów o niestalem oprocentowaniu — zasadniczo po 80 gr., a przy umowach, przewidzianych w art. 2—po 40 gr.

Jeżeli jednak obaj kontrahenci wykonywają przedsiębiorstwo bankowe lub przedsiębiorstwo kantoru wymiany (art. 1) i mają zamieszkanie lub siedzibę w kraju, to stawka wynosi: w wypadkach, przewidzianych w ustępie a) — 1 gr., w wypadkach zaś, przewidzianych w ustępie b) — 5 gr.

2) Ustęp ostatni art. 21 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Celem obliczenia odsetek za zwłokę należy zaległość, składającą się z całych złotych i groszy, zaokrąglić do najbliższej kwoty, obejmującej całe złote, a to: w górę gdy chodzi o 50 gr. lub więcej, w dół zaś, gdy groszy jest mniej niż 50”.

3) Kwotę 1000 mk., wymienioną w art. 22, a określającą najniższy wymiar grzywny, zastępuje się kwotą 3 zł.; kwotę zaś 500 mk., wymienioną w art. 23 ustawy, określającą najniższy wymiar grzywny, zastępuje się kwotą 2 zł.

V. Opłata stemplowa od sprzedaży przedmiotów zbytku

§ 5. 1) Kwoty, wymienione w ustawie z dnia 16 lipca 1920 r. o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku (Dz. U. R. P. № 79 poz. 528), zmienia się na złote w następujący sposób:

- a) w art. 7: kwotę 50 mk. zastępuje się kwotą 1 zł., a kwotę 5 mk. kwotą 10 gr.
- b) w art. 16: kwotę 100 mk., określającą najniższy wymiar kary, zastępuje się kwotą 2 zł.
- c) kwoty, określające cenę, przy której obowiązuje opłata od sprzedaży przedmiotów zbytku, wymienione w „spisie przedmiotów podlegających opłacie” (załącznik do art. 1 powołanej ustawy), podwyższone w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81) zmienia się w sposób następujący:

kwotę 1.800.000 mk. na 2 zł.

„ 3.700.000 „ „ 4 „

„ 7.400.000 „ „ 8 „

„ 9.300.000 „ „ 10 „

2) Kwoty, określające cenę, przy której obowiązuje opłata od sprzedaży przedmiotów zbytku, wymienione w § 8 p. 2, 3 i 10 niemieckiej ustawy o podatku obrotowym z dnia 26 lipca 1918 (Dz. Pr. str. 779) przelicza się na złote w sposób następujący:

kwotę 100 mk. na 80 zł.

„ 200 „ „ 160 „

„ 30 „ „ 25 „

VI. Przepisy dla obszaru, na którym obowiązuje rozporządzenie b. General-Gubernatora warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 40 poz. 126 i 127).

§ 6. 1) Kwoty, określające podstawę wymiaru opłat stemplowych od umów o najem lub dzierżawę nieruchomości, zawarte w poz. 13 lit. a) taryfy wprowadzonej rozporządzeniem b. Gen.-Gub. warsz. z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 40 poz. 127) zmienia się na złote w sposób następujący:

kwotę 100 mk. na 125 zł.

„ 500 „ „ 610 „

„ 1.000 „ „ 1.230 „

„ 2.000 „ „ 2.460 „

„ 4.000 „ „ 4.920 „

„ 6.000 „ „ 7.380 „

„ 8.000 „ „ 9.840 „

„ 10.000 „ „ 12.300 „

kwotę 12.000 mk. na 14.760 zł.

„ 14.000 „ „ 17.220 „

„ 16.000 „ „ 19.680 „

„ 18.000 „ „ 22.140 „

„ 20.000 „ „ 24.600 „

2) Kwoty, określające podstawę wymiaru opłat stemplowych od umów o najem lub dzierżawę, zawarte w poz. 13 lit. b) powołanej taryfy, zmienia się na złote w sposób następujący:

kwotę 100 mk. na 125 zł.

„ 2000 „ „ 2460 „

3) Kwotę 10.000 mk., wymienioną w poz. 10 lit. d), 2. powołanej taryfy, a określającą podstawę wymiaru opłaty stemplowej od umów spółki, w których kapitał spółki nie jest oznaczony, zmienia się na 12.300 zł.

4) W poz. 22 powołanej taryfy (dotyczącej testamentów) zmienia się:

a) kwoty, określające podstawę wymiaru, a mianowicie:

100 mk. na 125 zł. 20000 mk. na 24600 zł.

1000 „ „ 1230 „ 50000 „ „ 61500 „

5000 „ „ 6150 „ 100000 „ „ 123000 „

10000 „ „ 12300 „ 300000 „ „ 370000 „

b) kwoty, określające wysokość stawek, a mianowicie:

3 mk. na 3 zł. 70 gr. 40 mk. na 48 zł.

5 „ „ 6 „ 60 „ „ 70 „

10 „ „ 12 „ 80 „ „ 96 „

20 „ „ 24 „ 100 „ „ 125 „

VII. Przepis dla obszaru, na którym obowiązuje rosyjski zbiór ustaw o opłatach.

§ 7. Ustęp 1 § 6 niniejszego rozporządzenia stosuje się również do opłat od umów o najem lub dzierżawę nieruchomości, unormowanych w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 84 poz. 752).

VIII. Przepisy dla obszaru województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz dla powiatów: bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego.

§ 8. 1) Skale stemplowe, ustalone austriackim ces. rozporządzeniem z dnia 28 sierpnia 1916 r. (aust. Dz. p. p. № 281), przeliczone na marki polskie § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 14 poz. 75), zastępuje się następującymi skalami:

S k a l a I.

Podstawa wymiaru				Stawka	
				zł.	gr.
Ponad	100 zł.	do	100 zł.	—	10
„	150 „	„	150 „	—	20
„	300 „	„	300 „	—	40
„	600 „	„	600 „	—	80
„	900 „	„	900 „	1	20
„	1200 „	„	1200 „	1	60
„	1500 „	„	1500 „	2	—
„	1800 „	„	1800 „	2	40
„	2400 „	„	2400 „	3	20
„	3000 „	„	3000 „	4	—
„	4500 „	„	4500 „	6	—
„	6000 „	„	6000 „	8	—

Jeśli podstawa wymiaru przewyższa kwotę 6000 złotych, należy od każdych niepełnych 3000 zł. uiszczyć dalszą należność w kwocie 4 zł.

S k a l a II.

Podstawa wymiaru				Stawka	
				zł.	gr.
Ponad	40 zł.	do	40 zł.	—	20
	80	"	80	—	40
	120	"	120	—	60
	200	"	200	1	—
	400	"	400	2	—
	600	"	600	3	—
	800	"	800	4	—
	1600	"	1600	8	—
	2400	"	2400	12	—
	3200	"	3200	16	—
	4000	"	4000	20	—
	4800	"	4800	24	—

Jeśli podstawa wymiaru przewyższa kwotę 4800 zł. należy od każdych nawet niepełnych 1600 zł. uiszczyć dalszą należność w kwocie 8 zł.

S k a l a III.

Podstawa wymiaru				Stawka	
				zł.	gr.
Ponad	20 zł.	do	20 zł.	—	20
	40	"	40	—	40
	60	"	60	—	60
	100	"	100	1	—
	200	"	200	2	—
	300	"	300	3	—
	400	"	400	4	—
	800	"	800	8	—
	1200	"	1200	12	—
	1600	"	1600	16	—
	2000	"	2000	20	—
	2400	"	2400	24	—

Jeśli podstawa wymiaru przewyższa kwotę 2400 zł., należy od każdych, nawet niepełnych 800 zł. uiszczyć dalszą należność w kwocie 8 zł.

2) Ustęp 1 § 6 niniejszego rozporządzenia stosuje się również do opłat od umów o najem lub dzierżawę nieruchomości, unormowanych w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 753).

3) Kwotę 30.000 mk., do której na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz powiatów: bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego uiszczanie należności skalowych znakami stempelowymi jest obowiązkowe (§ 6 austr. ustawy z dnia 13 grudnia 1862 r.—Dz. U. P. № 89 i § 5 rozporządzenia Ministra

Skarbu z dnia 24 kwietnia 1923 r.—Dz. U. R. P. № 44 poz. 301), zmienia się na 50 zł.

IX. Przepisy dla obszaru województw: poznańskiego i pomorskiego.

§ 9. Kwoty pieniężne, zawarte w pruskiej taryfie stempłowej, ustalone ostatnio w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 roku (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194), zmienia się w sposób następujący:

1) W pozycji 4 („przysposobienie”) zmienia się kwotę 112.000.000 mk., na 60 zł.

2) W pozycji 33 („konsolidacja własności górniczej”) zmienia się:

a) kwotę 22 miliardów 520 milionów mk., określającą podstawę wymiaru, na 12.350 zł.;

b) kwotę opłaty w wysokości 675 milionów mk.—na 370 zł.;

c) kwotę 67.500.000 mk.—na 37 zł.

3) W pozycji 40 („zaprzysiężeni maklerzy”) zmienia się: kwotę opłaty w wysokości 56.300.000 mk., na 30 zł.

4) W pozycji 48 („kontrakty dzierżawy i najmu”) zmienia się kwoty, określające podstawę wymiaru, w sposób następujący:

a) w dziale I. 1 (1) kwotę 360 mk. na 440 zł.

" 400 " " 490 "

" 500 " " 610 "

" 1000 " " 1230 "

" 2000 " " 2460 "

" 3000 " " 3690 "

" 4000 " " 4920 "

" 5000 " " 6150 "

" 6000 " " 7380 "

" 7000 " " 8610 "

" 8000 " " 9840 "

" 9000 " " 11070 "

" 10000 " " 12300 "

" 11000 " " 13530 "

" 12000 " " 14760 "

" 13000 " " 16000 "

" 14000 " " 17220 "

" 16000 " " 19680 "

" 18000 " " 22140 "

" 20000 " " 24600 "

b) w dziale I. 2 (4) kwotę 300 mk. na 370 "

" 500 " " 610 "

" 1500 " " 1840 "

" 3000 " " 3690 "

" 6000 " " 7380 "

" 8000 " " 9840 "

c) w dziale I (7) „Uwolnienia” ustęp I:

kwotę 360 mk. na 440 złotych

" 300 " " 370 "

d) w dziale I (18):

kwotę 360 mk. na 440 złotych

" 300 " " 370 "

" 150 " " 180 "

5) W pozycji 57 („orzeczenia sądów polubownych”):

kwotę opłaty 225.000.000 mk. zmienia się na 125 zł.

6) W pozycji 66 („rozporządzenia ostatniej woli“) kwoty, określające podstawę wymiaru, zmienia się w sposób następujący:

1.000 mk.	na	1.230 złotych
10.000 „	„	12.300 „
20.000 „	„	24.600 „
50.000 „	„	61.500 „
200.000 „	„	246.000 „
300.000 „	„	370.000 „
500.000 „	„	615.000 „

kwoty zaś, określające wysokość stawek, a mianowicie:

3 mk.	na	3 zł. 70 gr.
5 „	„	6 „
10 „	„	12 „
15 „	„	18 „
20 „	„	24 „
30 „	„	36 „
40 „	„	48 „
50 „	„	60 „

7) W pozycji 68 („nadanie własności górniczej“):

kwotę opłaty 1.126.000.000 mk. zmienia się na 615 złotych; najniższą stawkę tej opłaty w kwocie 225.000.000 mk. zmienia się na 125 zł.

§ 10. Następujące stawki opłat, wymienione w pozycji 1 A. f. niemieckiej taryfy stempłowej, podwyższone w § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194), zmienia się w sposób następujący:

kwotę 1.126.000.000 mk. zmienia się na 615 zł.;
kwotę 225.000.000 mk. zmienia się na 125 zł.

X. Przepisy dla obszaru ziemi wileńskiej.

§ 11. Kwoty pieniężne, wymienione w dekreście № 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stempłowego (Dz. Urz. L. Śr. z 1922 r. № 1), przelicza się na złote w sposób następujący:

1) Kwotę opłaty od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, przewidzianej w art. 6 powołanego dekretu — w brzmieniu rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 1923 r. (D. U. R. P. № 44, poz. 302), ustala się w kwocie 40 gr.

2) Kwotę 200 mk., wymienioną w art. 10 ustęp drugi, w art. 14 i 26 powołanego dekretu, a podwyższoną rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194) na 4.000.000 mk. zmienia się na 2 zł.

3) Kwotę 200 mk., wymienioną w art. 17 powołanego dekretu, podwyższoną rozporządzeniem powołanem pod 1) na 380.000 mk. zmienia się na 20 gr.

4) Stawkę opłaty stempłowej od rachunków, przewidzianą w art. 18 ustęp pierwszy dekretu zmienia się na: 10 groszy od każdego nawet niepełnych 50 złotych.

5) Stawki opłat od rachunków, wymienione w art. 19 ustęp drugi dekretu, wynoszą: od sumy do 200 zł. — $\frac{1}{5}\%$, od sumy powyżej 200 zł. — 1 zł.

6) Stawki opłat od poświadczeń (pokwitowań) odbiorczych, wymienione w art. 21 dekretu, wynoszą przy sumie wartości do 50 zł. — 1 gr.,
powyżej 50 zł. do 500 zł. — 10 gr.,
powyżej 500 zł. do 1000 zł. — 20 gr.;
od każdego dalszych, choćby tylko rozpoczętych 1000 zł. o 20 gr. więcej.

XI. Przepisy końcowe.

§ 12. Wszelkie opłaty stempłowe, [należności stempłowe i bezpośrednie] tudzież podatek giełdowy jak również wiążące się z nimi kary pieniężne lub podwyżki będą — począwszy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego — obliczane i wymierzane w złotych.

O ile obowiązek do uiszczenia opłaty powstał przed dniem 1 maja 1924 r. będzie stosowany § 2 (ustępy pierwszy i drugi) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1115) — z tą zmianą, że należność, obliczona w frankach złotych, wyrazi się ostatecznie tą samą ilością złotych.

Karę, określoną w ustępie trzecim powołanego § 2, wymierzy się od razu w złotych według stawki, obowiązującej w chwili wydania decyzji o karze.

O ile obowiązek do uiszczenia opłaty powstanie w czasie od dnia 1 maja 1924 r. do końca czerwca tegoż roku, a podstawa wymiaru będzie określona w markach polskich, zastosuje się powołany § 2 — z tą zmianą, że celem przeliczenia należności, obliczonej w markach polskich na złote, podzieli się ową należność przez 1.800.000.

§ 13. W przypadkach, w których opłatę stempłową uiszcza się za pomocą znaczków stempłowych, można aż do dalszego zarządzenia używać znaczków, których wartość jest wyrażona w markach polskich. W tym celu przelicza się sumę opłaty, ustaloną w złotych, na marki polskie, mnożąc przez 1.800.000 i zaokrąglając iloczyn — jeśli nie jest podzielny przez 10.000 — wzwyż na kwotę, która jest w ten sposób podzielna.

§ 14. Przepisy o zastosowaniu złotego do opłat stempłowych od weksli zawiera osobne rozporządzenie.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1924 r.

Minister Skarbu: W. Grabski

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dnia 28 kwietnia 1924 r., poz. 392.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych.

CZĘŚĆ PIERWSZA: Podania.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty		4 U W A G I
		złotych	gr.	
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 31 poz. 176)	35	—	1. Do pozycji 1 do 9: Stawki, wymienione przy 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 40 groszy, przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkuszy następnych wynosi 10 groszy. Takiej samej opłacie po 40 groszy, względnie 10 groszy, podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach, jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Nie cały arkusz liczy się za cały. 2. Do pozycji 3: Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r.—Dz. U. R. P. № 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9. 3. Do pozycji 4: Przepis, zawarty w pozycji 4, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej	35	—	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II.	35	—	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o współdzielnie	7	—	
	c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	7	—	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	35	—	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	7	—	

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty		4 U W A G I
		złotych	gr.	
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	5	—	4. Do pozycji 7: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty wymienionej w pozycji 7, w wypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonych zarządzeniami policyjnymi	140	—	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	35	—	
8	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 20 zł.	—	20	
	b) przewyższa 20 zł., a nie przekracza 140 zł.	—	40	
	c) przewyższa 140 zł.	2	—	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8—z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 6 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298)	2	—	

CZĘŚĆ DRUGA: Załączniki do podań.

10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej: a) do podań, wymienionych w punkcie a), b), pozycji 8.	od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy . .	10	1) Opłatę od załącznika należy uiszczyć bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.
	b) do podań innego rodzaju	od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy . .	40	2) Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 10.

CZĘŚĆ TRZECIA. Świadczenia urzędowe.

1	2	3		4
Pozycja	P r z e d m i o t	Wysokość opłaty		U W A G I
		złotych	gr.	
11	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r.—Dz. U. R. P. № 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) .	50	—	1. Do pozycji 11: Władza, nadająca obywatelstwo, może zwolnić w całości lub w części od opłaty stemplowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie. 2. Do pozycji 12: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. 3. Do pozycji 13: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiścić opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175). Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia, nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 13 (§ 23 punkt 10 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. — Dz. U. R. P. № 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20. 3a. Do pozycji 14 b): Nie podlegają opłacie karty łowieckie, wydawane funkcjonariuszom zarządów lasów państwowych oraz straży łowieckiej prywatnej, zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władze państwowe. Opłaty od kart łowieckich uiszcza się gotówką.
11-a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	700	—	
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska	210	—	
13	Świadcstwa, zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	35	—	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie . .	7	—	
14	a) Świadcstwa, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p. b) Karty łowieckie (rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 82): 1) karty wydawane osobom, które bądź są obywatelami polskimi, bądź mają zamieszkanie na obszarze Rzeczypospolitej, a mianowicie: karty roczne karty jednodniowe 2) karty wydawane innym osobom, a mianowicie: roczne jednodniowe	5 10 2 62 12	— — — — 50	
15	Świadcstwa, zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi.	700	—	

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty		4 U W A G I
		złotych	gr.	
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równorzędnym z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny) .	1 od każdej stronicy ca- łej lub za- czętej		4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3.500 cm². Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm². Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwowpisem czy nie	1 od każdej stronicy ca- łej lub za- czętej . .		
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwowpisem .	od każdej stronicy ca- łej lub za- czętej . .	40	
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo b) w razie równoczesnego poświad- czenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	co do każ- dego pod- pisu . . . 1 za wszyst- kie podpisy	30	
20	Świadectwa, niewymienione pod po- zycjami 11 do 19	2 od arkusza pierwszego 1 od każde- go arkusza następnego	40	

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

24257 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 50 groszy.

OD ADMINISTRACJI: PP. Prenumeratorów, zalegających w opłacie, Administracja Dz. Ustaw prosi o wpła-
canie należności za Dz. Ustaw:

dopłata do I kwartału 60 groszy

prenumerata za II kwartał 3 zł. 35 "

skorowidz za II półrocze 1923 r. 35 "

PP. prenumeratorzy nowoprzybywający wpłacają po 3 zł. 35 gr. za każdy kwartał (t. j. I i II).